

Analyse van de impact van het federaal regeerakkoord

Corinne François

Deze nota analyseert in 6 hoofdstukken de voornaamste dossiers die tijdens deze bestuursperiode een impact kunnen hebben op de lokale besturen. Er worden aanzienlijke financiële lasten doorgeschoven naar de lokale besturen: pensioenen, financiering van de politiezones, impact van de belastingen op intercommunales, ...

1. Pensioenen van het personeel van de lokale besturen

De financiering van de pensioenen is één van de voornaamste uitdagingen waarmee de lokale besturen geconfronteerd worden. De regering plant een grondige hervorming: verlenging van de loopbaan, hervorming van het ambtenarenpensioen met invoering van een systeem van gemengde pensioenen en oprichting van een Nationaal Pensioencomité.

Toch zullen de lokale besturen de komende jaren uitgaven moeten dragen die elk jaar aanzienlijk zullen stijgen. De evolutie van de basis- en de responsabiliseringsbijdragen, die noodzakelijk zijn voor de financiering van de pensioenen van de statutairen van de lokale besturen, is aanzienlijk. We wisten al dat de hervorming van de financiering van de pensioenen van de statutairen tussen de inwerkingtreding in 2012 en 2016 een gecumuleerde meerkost van 2,250 miljard euro zou teweegbrengen voor gemeenten, OCMW's, politiezones en intercommunales van het land. Het was ook geweten dat de responsabiliseringsbijdrage die aan de lokale besturen gevraagd wordt, zou stijgen: volgens de geplande scenario's spreekt men voor een huidig theoretisch percentage van 50 % over een passage tot 61 % in 2017, tot 67 % in 2020 en tot 95 % in 2021. De budgettaire last zou nagenoeg verdubbelen, in het bijzonder voor de OCMW's in het kader van de structuren voor bijstand aan personen.

De lokale besturen zijn vertegenwoordigd in de RSZ-PPO¹, maar die vertegenwoordiging is niet voldoende om de argumenten van de lokale besturen in dit belangrijke dossier te doen gelden: het is voor ons belangrijk om betrokken te worden bij alle fasen van de uitwerking van de hervormingen betreffende het ambtenarenpensioen.

Wij zijn verheugd dat de minister van Pensioenen zich daartoe verbonden heeft.

Het federaal niveau weigert deel te nemen aan de financiering

De federale regering is zich echter bewust van de problemen waarmee de lokale besturen geconfronteerd worden.

Er moeten 2 dringende maatregelen genomen worden: ingrijpen op de inkomsten en de uitgaven binnen de perken houden.

¹ Voortaan DIBISS genoemd.

Op het vlak van de inkomsten heeft het federaal niveau via de minister van Pensioenen laten weten dat het niet zou tussenkomen in de financiering van de pensioenen van het personeel van de lokale besturen, zoals de federale overheid dat nochtans wel doet voor de pensioenen van de loontrekkenden, de zelfstandigen en het openbaar ambt. Het federaal niveau beschouwt dat de drie gewesten via hun toezicht op de RSZ-PPO (DIBISS) deze impact moeten dragen.

Nieuwe berekeningswijze van het pensioen met positieve impact op lange termijn

De VSGB leest dat de regering “*pensioenhervormingen tot stand zal brengen die een harmonisering met de wetgeving van de stelsels van de privésector beogen*”. Het pensioen zal niet meer berekend worden op het theoretisch gemiddelde van de inkomsten van de 10 voorbije jaren: er zal een systeem van ‘gemengd pensioen’ uitgewerkt worden waarin elk deel van de loopbaan naargelang dat als contractueel of statutair was, in aanmerking zal genomen worden.

Deze maatregel – van toepassing voor de pensioenen verbonden aan de nieuwe benoemingen in de administraties – moet gekoppeld worden aan de invoering van een tweede pijler, die wel lasten teweegbrengt voor de lokale besturen, maar ook de mogelijkheid tot nieuwe inkomsten zou bieden.

Ook op het vlak van de inkomsten gaat de regering met de commissie voor de hervorming van de pensioenen werken aan het concept “gedeeltelijk pensioen”, dat zeker de lokale besturen ten goede kan komen, aangezien de maatregel erin bestaat de werknemer de mogelijkheid te bieden halftijds te werken, wat de financiële lasten verlaagt.

Deze maatregelen zouden op lange termijn tot een verlichting van de lasten van de lokale besturen moeten leiden.

Het Nationaal Pensioencomité wordt verantwoordelijk voor de permanente en stelselmatige follow-up van de sociale en financiële leefbaarheid van de drie pensioenstelsels.

Ook nog in het hoofdstuk betreffende het ambtenarenpensioen zal de regering ook nagaan hoe het ziektepensioen vervangen kan worden door een vergoeding voor werkonbekwaamheid in het kader van de ziekte- en invaliditeitsverzekering voor loontrekkenden.

2. Politie en veiligheid

Er staat heel veel in het regeerakkoord over veiligheid en politie, maar er staat niets over de financiering van de zones en nog minder over het afwentelen van taken van federale aard naar het lokale niveau. Nochtans is het belangrijk want na 15 jaar politiehervorming is de meerkost ervan nog steeds niet weggewerkt. De hervorming zou de gemeenten niets kosten, zo werd beloofd. Niets is minder waar gebleken en vandaag moeten we helaas vaststellen dat de zones alsmear meer moeten besparen.

Aangekondigde besparingen

Bij de opstelling van de begroting werden de besparingen bevestigd: het totale budget van de federale politie krimpt van 1,8 miljard euro in 2014 naar 1,6 miljard euro in 2015. Het budget voor personeel in de ontwerpbegroting zou slechts 800 aanwervingen mogelijk maken van de 1.400 die aanvankelijk beloofd waren. In dat kader heeft de Vereniging vragen bij de objectieve elementen die het mogelijk maken te beoordelen dat de situatie op het terrein deze aanwervingen niet vereist.

We vinden ook geen woord over de financiering van de politiezones in het regeerakkoord en toch heeft de minister bevestigd dat hij de KUL-norm niet zou wijzigen.

De "bevroren solidariteit", die na 12 jaar volledig afgebouwd zou worden, is eveneens een gevolg van de KUL-norm. Die solidariteit maakte dat de Brusselse zones, die meer dan waar ook geïnvesteerd hadden in hun politie, hun dotatie zagen dalen, uit "solidariteit" met de zones met een investeringsvertraging. Deze solidariteit werd uitgedacht als degressief ... maar werd vanaf 2004 bevroren. Als er geen corrigerende maatregelen genomen worden, zou de solidariteit van de 6 Brusselse zones pas uitdoven in 2046! Dan zal zij de Brusselaars 197.503.609 euro gekost hebben in plaats van de oorspronkelijk verwachte 61.931.780 euro.

Die KUL-norm dateert bovendien enerzijds van vóór de bevolkingsexplosie in Brussel en anderzijds van vóór de beslissing om alle Europese toppen in de hoofdstad te laten plaatsvinden. De norm houdt evenmin rekening met de capaciteit binnen de zone en de werkvolumes. Ten slotte is er volgens de norm geen onderscheid tussen landelijke gebieden en steden of tussen grote en kleine steden.

Bovendien is er niets bekend over de verdere ontwikkeling van de dotaties voor de zones. De dotaties worden afgestemd op de dotatie van het voorgaande jaar, en voor 2014 betreuren we al de vermindering als gevolg van de negatieve index. Voor 2015 is de begrotingsomzendbrief eindelijk beschikbaar ... sinds 3 december².

De lokale politie is verantwoordelijk voor de basisopdrachten, die de volledige bestuurlijke en gerechtelijke politie omvatten voor het beheer van de gebeurtenissen. Maar daarnaast kan ze belast worden met bepaalde opdrachten van federale aard, die besloten worden door de minister van Justitie door middel van dwingende richtlijnen en die betrekking hebben op zowel het soort personeel als op hoeveel personeel er ingezet moet worden. Dat kan gaan van de bijzondere bescherming van personen tot financiële recherche. Op die manier worden op federaal niveau besparingen gerealiseerd ten koste van het lokale niveau.

De dotatie van het Verkeersboetefonds werd gebruikt om de meerkost van de hervorming te compenseren en een vorm van solidariteit onder zones te creëren. Die solidariteit komt er jammer genoeg op neer dat vooral de Brusselse zones aan andere zones extra betalen. Ze doen dat nog steeds, omdat de afbouw op een gegeven moment werd stilgelegd. Het zogenaamde uitdoofscenario is nog steeds niet uitgedoofd.

Bovendien worden de effectieve cijfers van de dotaties zeer laat aan de zones doorgegeven. Het is wenselijk dat de mededeling van de bedragen en de daadwerkelijke uitbetaling niet op het einde van het jaar gebeurt, maar eerder. Op die manier kunnen de zones hun planning maken en ontvangen ze de gelden vroeger.

De erkenning van de rol van Brussel als hoofdstad

De federale overheid moet de bijzonderheden van de hoofdstad erkennen en daarin investeren.

Alle nationale en internationale betogingen gaan nu eenmaal door in de hoofdstad, net zoals alle Europese toppen en bezoeken van staatshoofden, regeringsleiders en voorzitters van internationale organisaties. De aangepaste financiering moet rekening houden met alle factoren: menselijke en organisatorische factoren, maar ook logistieke factoren, op het gebied van

² Omzendbrief PLP 53. Deze omzendbrief kan geraadpleegd worden op www.besafe.be > lokaal beleid en politie > politiebeheer.

behoorlijk en aangepast materiaal. Het is niet normaal die specifieke kenmerken van de hoofdstad te negeren of de lasten ervan af te wentelen op de Brusselse gemeenten.

Algemene reserve: verduidelijking en aanpassing van de principes MFO (Missions Fédérales / Federale Opdrachten)

De escalatie van de betogingen in het najaar 2014 toonden de grenzen van de algemene reserve. Die laatste is een eenheid met effectieven uit andere zones die in geval van nood ingezet worden bij een evenement dat de capaciteit van een zone overstijgt. De rest van de tijd blijven ze actief bij hun eigen zone. Dit op aanvraag mobiliseerbaar peloton lijkt wel economisch interessant, maar de werking laat te wensen over.

Naast het gebrek aan specifieke vorming is het ook de samenstelling van de reserve die problemen stelt: de agenten komen uit het hele land, zonder ooit samen te trainen en bovendien kennen ze het interventie terrein niet. Hun beschikbaarheid is ook niet altijd gewaarborgd als er bij voorbeeld verschillende evenementen tegelijk plaatsvinden.

Meer blauw in de straat

Volgens het akkoord moet de politie efficiënt georganiseerd worden, wat zou moeten resulteren in een effectievere aanwezigheid op straat. Ook moet de rol van de wijkpolitie versterkt worden, vooral op het gebied van conflictpreventie. De regeringsverklaring stelt dat de minister van Binnenlandse Zaken belast zal worden met enerzijds een precieze inventaris van de opdrachten toevertrouwd aan de federale en lokale politie. In overleg met de minister van Justitie zou de administratieve werklast inzake gerechtelijke opdrachten verminderd worden.

De Vereniging is tevreden met de aankondiging van een kadaster van de taken, zoals zij zelf gevraagd heeft. Aan de hand van deze inventaris kan er een objectief beeld van de werklast verkregen worden.

Inventaris van de taken en debat over de kerntaken

De kerntaken zullen opnieuw vastgelegd worden. Maar hoewel het akkoord stelt dat de regering de organisatorische lasten wil verminderen voor de politiezones, preciseert het niet hoe het dat zal doen: "*De reglementering betreffende de private veiligheid zal geëvalueerd worden. Op basis van deze evaluatie zal gewerkt worden aan een nieuwe en vereenvoudigde wetgeving waarbij bepaalde taken die niet tot de kerntaken van politie behoren, kunnen worden uitgevoerd door private veiligheidsdiensten. Dit initiatief zal rekening houden met het kerntakendebat van de politiediensten.*"

Maar door de politietaken te wijzigen, riskeert ook enerzijds de verdeelsleutel voor de financiering van de zones aangepast te worden, met een verschuiving van de financiering naar de bedrijven die de gedelegeerde taken uitvoeren, en anderzijds de bepaling van het aantal agenten per zone herzien te worden.

Er werd intussen in het Parlement een wetsvoorstel ingediend dat bepaalde politietaken wil delegeren aan privébedrijven³. De gedetailleerde lijst met taken die aan een privépolitie gedelegeerd zouden kunnen worden omvat onder meer het toezicht op koninklijke gebouwen, de bescherming van uitgaansbuurten, ambassades, internationale instellingen, justitiepaleizen en andere administratieve gebouwen, maar ook het vervoer van gedetineerden, het toezicht op evenementen en de opvang van slachtoffers. De vergaderingen van de werkgroep die belast is met het opnieuw vastleggen van de kerntaken gingen van start op 18 december 2014.

Tijdens de parlementaire bespreking van 17 december 2014 in de Kamer heeft de minister van Binnenlandse Zaken, als antwoord op een vraag van Emir Kir, uitdrukkelijk gezegd dat hij zou overleggen met de verenigingen van lokale besturen.

Wij stellen echter ontgoocheld vast dat alleen de chefs van de zones van de Westkust, Komen-Waasten en Antwerpen deelnemen aan de taskforce als vertegenwoordigers van de zones. De kans is dus groot dat als er geen Brusselaars zullen deelnemen en dat de specifieke kenmerken van de hoofdstad zullen ontbreken in het verslag van de werkgroep.⁴

Er is dus geen evenwichtige vertegenwoordiging van de 3 gewesten en Antwerpen kan geenszins beschouwd worden als een grootstad die vergelijkbaar is met de hoofdstad.

In het regeerakkoord heeft men het over een gegarandeerde dienstverlening in de gevangenissen. Op dit ogenblik moeten de politiezones het werk op zich nemen zodra er in de gevangenissen gestaakt wordt. In het verleden heeft de VSGB al op gewezen op de moeilijkheden die daarbij rijzen. Zo is er het aspect, waarbij de betrokkene die door de politie in cel werd verwezen, door diezelfde politieagenten wordt bewaakt in de gevangenis. Het andere aspect is van financiële aard. De kost van een staking in de gevangenis en de minimumdienst die daarmee gepaard gaat, is zwaar en komt geheel voor rekening van de politiezone en dus de gemeente.

Kan er niet meer worden gedacht aan het houden van de zittingen van de Raadkamer of de Kamer van Inbeschuldigingstelling in de arresthuizen? In plaats van de gedetineerden te bewegen, kan men overwegen de rechtbanken te bewegen.

Vereenvoudiging van het statuut, aanwervingen en hervorming van het statuut in de richting van een beperking van de rol van de burgemeester

Het akkoord kondigt tevens aan dat het statuut van het politiepersoneel vereenvoudigd en gemoderniseerd zal worden om de operationaliteit van de dienst te verbeteren. Dat is in principe een uitstekende zaak. Het aantal toelagen en vergoedingen zal eveneens verlaagd worden en binnen gesloten enveloppe evolueren, en de mobiliteit tussen het CALOG-statuut (administratief en logistiek kader) en operationele politie wordt mogelijk gemaakt.

Maar wij zijn verbaasd te lezen in de passage waarin een vereenvoudiging van de tuchtwet beloofd wordt, dat "*de rol van de burgemeester hierin wordt beperkt*".

³ Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid wat de overname van politietaken betreft, *Parl.St.*, Kamer van Volksvertegenwoordigers, gewone vergadering 2014-2015, nr. 675/1.

⁴ Er zou van de werkzaamheden verslag uitgebracht worden aan de korpschef van zone Montgomery en voorzitter van de permanente commissie van de lokale politie.

De tuchtwet werkt inderdaad niet: die vaststelling delen we. Maar we begrijpen niet waarom de rol van de burgemeester dan beperkt moet worden, want door hem de verantwoordelijkheid te laten behouden zonder het bijbehorende gezag wordt de burgemeester een essentieel instrument ontnomen om deze taak uit te oefenen!

Gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 10 juli 2014

We weten nog niet precies hoe de regering van plan is het arrest uit te voeren en een oplossing te zoeken voor het delicate probleem van de politiemensen die langer moeten werken.

In het kader van een vervroegd pensioen voor de politie is het principe van de compensatie vastgelegd in het regeerakkoord, maar de modaliteiten en de middelen zijn nog niet bepaald: er zou een budget toegekend moeten worden aan de politiezones, om deze impact te compenseren.

Dat zou immers logischer zijn – en dat is de keuze die gemaakt werd – om deze financiering te verschuiven naar het budget van de minister van Binnenlandse Zaken. Op basis van de debatten in de commissie Binnenlandse Zaken linkt de minister van Binnenlandse Zaken deze problematiek aan de rationalisering van de politiediensten, met inbegrip van de schrapping van aanwervingen, en aan het kerntakendebat.

Het nabijheidswerk aantrekkelijker maken

Het regeerakkoord preciseert dat de rol van de wijkagent versterkt moet worden, met het oog op de preventie van conflicten. In welke richting zullen die maatregelen gaan en zal de last ervan volledig gedragen worden door de politiezones? Bovendien is het belangrijk maatregelen te nemen om de aantrekkingskracht van het beroep te versterken.

Regelgeving ivm veiligheidscamera's: standpunt van de VSGB

De regering kondigt een herziening aan van de regelgeving betreffende het gebruik en de plaatsing van bewakingscamera's. Het grote probleem van de huidige regelgeving is dat het KB van 9 maart 2014 tot aanwijzing van de categorieën van personen die bevoegd zijn om in real-time de beelden te bekijken van de bewakingscamera's, de burgemeesters niet vermeldt. Onze Vereniging vindt het noodzakelijk dat zij de beelden van bewakingscamera's in real-time kunnen bekijken en stelt dat als de burgemeester niet uitdrukkelijk genoemd werd in het KB, dat is omdat die machtiging al bestond krachtens de wet. Dit zou verduidelijkt moeten worden in het kader van de aangekondigde herziening van de regelgeving. De minister van Binnenlandse Zaken heeft in een brief van 6 januari 2015 aangekondigd dat hij de door onze Vereniging voorgestelde interpretatie zou volgen, wat wij bijzonder op prijs stellen.

Strijd tegen radicalisering

In deze materies handelt de gemeente als gedeconcentreerde overheid op bevel van het federaal niveau. Ze moet dus instructies van de hiërarchische overheid ontvangen en uitvoeren. De precieze contouren van de maatregelen moeten nog vastgelegd worden. De uitvoering ervan (intrekking/weigering van paspoort en nationaliteit, ambtshalve schrapping, 'retornee'-procedure) vergt de goedkeuring van een strikt strafrechtelijk kader op straffe van bezwaren en zware veroordelingen van de gemeente "uitvoerende overheid" die daar alleen de aansprakelijkheid van

zou dragen. Ondersteuning, vorming en vertaling van de “integrale aanpak van de radicalisering” in het Strafwetboek is noodzakelijk, alsook een wettelijke definitie van het verschijnsel.

Administratieve sancties

1 januari 2015 was de verjaardag van de inwerkingtreding van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties. Eén jaar praktijk bracht een aantal lacunes, fouten en anomalieën aan het licht in de wet en de uitvoeringsbesluiten. De administratieve procedures kunnen vereenvoudigd worden en termijnen herzien. De wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht moet dringend herzien worden, om de gemeenschapswachten in staat te stellen de nieuwe inbreuken inzake verkeer vast te stellen.

Daarnaast moet het ook mogelijk gemaakt worden om statistische analyses te kunnen verrichten van de opgelegde gemeentelijke administratieve sancties. Daartoe zouden de gemeenten over een degelijke toepassing moeten kunnen beschikken, om de gemeentelijke administratieve sancties te inventariseren. Wij pleiten voor federale ondersteuning voor de gemeenten bij de aankoop van een dergelijke tool op maat.

Onze Vereniging vraagt dat de minister van Binnenlandse Zaken de gemeentelijke administratieve sancties als een prioritair dossier zou beschouwen.

3. Financiën – Impact op de gemeentelijke investeringen en diensten van algemeen belang

“De regering zal erover waken dat tussen alle private en publiekrechtelijke actoren, zoals de overheidsbedrijven, naamloze vennootschappen van publiek recht, vzw's in handen van overheidsorganisaties of intercommunales, die op eenzelfde externe markt actief zijn, een loyale concurrentie verzekerd kan worden.”

Deze zin roept heel wat vragen op aangaande het gevolg dat aan deze intentieverklaring gegeven kan worden.

In de eerste plaats: om welke externe markt gaat het precies? Kunnen de activiteiten van openbare dienstverlening die aangeboden worden door de publieke overheden via gemeentelijke of intercommunale vzw's voortaan aan concurrentie onderworpen worden met diensten aangeboden door privébedrijven? In elk geval is de eerste maatregel in het kader van de omzetting van deze maatregel de onderwerping van intercommunales aan de vennootschapsbelasting geworden.

Belasting van intercommunales en autonome gemeentebedrijven

De federale regering heeft de intercommunales onderworpen aan de vennootschapsbelasting (terwijl dat vroeger niet het geval was), aangezien deze maatregel goedgekeurd werd met de programmawet vanaf 19 december in plenaire zitting in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en bekendgemaakt op 29 december 2014.

Volgens het regeerakkoord is *“één van de basisprincipes van deze hervorming de totstandbrenging van een loyale fiscale concurrentie tussen de private en de publieke sector.”* Meer bepaald zijn het de **intercommunales**, de **samenwerkingsstructuren** en de **projectverenigingen** die onderworpen worden aan de vennootschapsbelasting, behalve als ze geen winstgevende activiteiten stellen, want dan zijn ze onderworpen aan de rechtspersonenbelasting.

a) Winstgevende activiteiten?

In een arrest van 6 december 2012, dat vrij gunstig is voor de gemeentefinanciën, stelde het Grondwettelijk Hof dat de autonome gemeentebedrijven niet onderworpen kunnen worden aan de vennootschapsbelasting.

En dit op 2 voorwaarden:

1. ze oefenen een opdracht uit die identiek is aan die van een intercommunale of een structuur voor intergemeentelijke samenwerking
2. ze komen niet in concurrentie met bedrijven uit de privésector

In juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof⁵ daarentegen dat het niet redelijk was de autonome gemeentebedrijven uit te sluiten van de vrijstelling van vennootschapsbelasting voor de activiteiten die, als ze uitgeoefend worden door de gemeente zelf of door een intercommunale, een samenwerkingsstructuur of een projectvereniging, effectief algemeen vrijgesteld zijn van vennootschapsbelasting. Uitgaande van de vaststelling dat ze vergelijkbare opdrachten van algemeen belang hebben, beschouwde het Hof dat deze structuren dezelfde belastingvrijstellingen dienden te genieten (vennootschapsbelasting inbegrepen) als de intercommunales, op straffe van discriminatie.

Wij herinneren eraan dat privaatrechtelijke rechtspersonen moeten vestigen dat ze geen winstgevende activiteiten stellen, opdat ze aan de rechtspersonenbelasting onderworpen zouden worden.⁶

Het zal dus rond het begrip 'winstgevend' zijn dat de grens getrokken zal worden voor de onderwerping van deze structuren. Anders zullen de intercommunales die bv. actief zijn op het vlak van energie, echte commerciële bedrijven worden met alle gevolgen van dien: ze zullen voorafbetalingen moeten doen, berekeningen van fiscale prognoses, onderworpen worden aan de regels van subkapitalisatie, aftrekbaarheid, ...

Samen met haar Vlaamse en Waalse zustervereniging uit de Vereniging haar bekommernis over de impact van deze maatregel op de gemeentefinanciën. De intercommunales zijn emanaties van de gemeenten: we stellen vast dat zij diensten aanbieden waarin privébedrijven niet noodzakelijk geïnteresseerd zijn. Intercommunales en autonome gemeentebedrijven vormen polen voor mutualisering van technische beroepen door lokale besturen die op die manier tegen lagere prijzen aangeboden kunnen worden.

b) Gevolgen van de onderwerping

Volgens de cijfertabel die de regering voorstelde bij de besprekingen, bedragen de verwachte ontvangsten uit de vennootschapsbelasting op de intercommunales zowat 200 miljoen euro in 2015, 210 miljoen euro in 2016, 220 miljoen euro in 2017 en 230 miljoen euro in 2018. Het is jammer dat de maatregel in strijd is met het beginsel van de neutraliteit van de impact van de federale maatregelen op het lokaal niveau, aangezien de federale regering haar tekorten invult door inkomsten te zoeken bij andere overheidsniveaus.

In de Brusselse gemeenten vertegenwoordigen de van intercommunales ontvangen dividenden nagenoeg 50 miljoen euro en de inkomsten die ze voortbrengen, vertegenwoordigen tussen 3 en 5 % van de gewone ontvangsten.

⁵ Grondwettelijk Hof, arrest nr 114/2014 van 17 juli 2014.

⁶ Art. 181, 182 en 220, 3° WIB92.

Terwijl de gemeentefinanciën het al moeilijk hebben, hoe gaan de gemeenten het gebrek aan inkomsten in hun ontvangsten dan compenseren?

Als de door de intercommunales gestorte dividenden zouden dalen omwille van belastingen, maar ook de heffing van reserves, kunnen de gemeentefinanciën daar gevolgen van ondervinden. Opnieuw raakt deze maatregel van de regering de financiën van de lokale besturen en zoals vaak in dat geval op de tweede plaats ook de burgers, hetzij door de verhoging van de tarieven van de intercommunales, hetzij door de optrekking van de gemeentebelastingen.

Door de minst belaste fiscale weg te zoeken zouden de intercommunales de bestaande verhouding tussen eigen fondsen en leningen kunnen wijzigen. Het zou immers interessanter kunnen zijn leningen aan te gaan, wat de aftrekbaarheid van intresten mogelijk maakt, in plaats van investeringen met eigen middelen te financieren. Dat zou het uiteindelijke financiële resultaat kunnen verlagen en dus ook de toekenning van dividenden aan de gemeentelijke aandeelhouders.

Bovendien voorziet de wet dat voordien gereserveerde winsten (al dan niet in het kapitaal verwerkt), de meerwaarden van herevaluatie en de provisies voor risico's en lasten niet stelselmatig vrijgesteld zouden worden, wat een dubbele belasting van deze structuren doet vrezen. Bepaalde intercommunales worden geconfronteerd met uitdagingen en zullen de komende jaren moeten investeren om de verouderde netwerken te doen evolueren. Als we de reserves belasten, kunnen de intercommunales ze beperken, wat negatieve effecten kan hebben op hun toekomstige investeringen. Bepaalde intercommunales hebben al aanpassingen gedaan vóór de inwerkingtreding van de wet en hebben dividenden verdeeld. Andere overwegen om privépartners tot hun kapitaal te doen toetreden ...

c) Besluit

Op basis van het arrest van het Grondwettelijk Hof van juli 2014 kon de regering een ander besluit trekken: moest men – om een einde te stellen aan wat de regering beschouwde als deloyale fiscale concurrentie – beschouwen dat alle structuren van vereniging tussen de lokale besturen noodzakelijkerwijs concurrentie inhouden met privébedrijven?

Dat stelt een aantal fundamentele vragen ... Bepaalde politieke stromingen – zowel Europese als nationale – moedigen aan tot rationalisering en de verenigingen om het beheer te optimaliseren, maar deze maatregel zou daar een rem op kunnen zetten. Wat houdt het begrip 'deloyale concurrentie' precies in? De Brusselse gemeenten voelen zich in een ambigue situatie, omdat de regering op gewestelijk niveau het maximaal gebruik aanmoedigt van de mogelijkheden die de verschillende vormen van intergemeentelijke samenwerking aanbieden: regie, intercommunale of projectvereniging, om het algemeen belang zo goed mogelijk te vrijwaren.

Konden de lokale besturen niet vrijgesteld worden? Zullen de gemeenten in de toekomst genoopt worden om zich niet meer te verenigen en kosten te delen, ondanks de duidelijke winst op het vlak van efficiëntie en goed bestuur?

Zijn ze niet al onderworpen aan zware regels die hen benadelen ten aanzien van de privésector, zoals de naleving van de regels inzake overheidsopdrachten?

En tot slot: zal de toetreding van privépartners tot het kapitaal van de intercommunales in het nadeel uitdraaien van de opdracht van openbare dienstverlening?

Aanvullende belastingen op personenbelastingen en op onroerende voorheffing

a) Aanvullende personenbelastingen

Het federaal niveau moet dringend een permanent voorschottensysteem voor de aanvullende personenbelastingen invoeren.

Momenteel krijgen de gemeenten de aanvullende belastingen immers meer dan 18 maanden nadat de schatkist ze via de bedrijfsvoorheffing en de voorafbetalingen ontving. Het verlies aan intresten voor de gemeenten wordt geraamd op 100 miljoen euro. Er zouden dus voorschotten gestort moeten worden in het eerste semester en een regularisering doorgevoerd in het tweede semester.

Wij zijn verheugd dat de administratie op dat vlak werkt aan een structurele oplossing, om te beantwoorden aan de vragen van de verenigingen van gemeenten.

Die oplossing is absoluut noodzakelijk, te meer daar de gemeenten nu het slachtoffer zijn van eventuele vertraging in de stortingen door de late verzending van aanslagbiljetten door de FOD Financiën. Die situatie deed zich voor in 2014 en zal zware gevolgen hebben voor de rekeningen van de gemeenten.

De federale Staat moet de heffing schrappen van een percent voor administratieve kosten, die het nog int voor de invordering en de doorstorting van de aanvullende personenbelastingen aan de gemeenten. Het zal immers gratis zijn dat de federale overheid een vergelijkbare taak zal uitvoeren ten behoeve van de gewesten in het kader van de staatshervorming – nochtans voor hogere bedragen en met complexere berekeningen.

b) Opcentiemen op de onroerende voorheffing

Opcentiemen op de onroerende voorheffing zijn een heel belangrijke financieringsbron voor de gemeenten van het Brussels Gewest, goed voor gemiddeld 30 % van de totale ontvangsten eigen boekjaar. Ter compensatie van het gebrek aan kadastrale perequatie, d.w.z. de herziening van de onroerende inkomsten van eigenaars, voorziet artikel 518 van het WIB een indexering van het kadastraal inkomen.

De moeilijkheden met betrekking tot de aanpassing van het kadastraal inkomen en een fout in de berekening bij de indexering van de fiscus leidt tot lagere geïndexeerde bedragen dan wat de wet voorziet. Dat ontnemt de Gewesten, provincies en gemeenten een deel van de inkomsten uit opcentiemen op de onroerende voorheffing. Maar het leeuwendeel daarvan komt bij de gemeenten terecht en vormt een niet te verwaarlozen bron van inkomsten.

De vergissing van de fiscale administratie zou 4,6 miljoen euro per jaar vertegenwoordigen, oftewel 110 miljoen euro sinds 1991. Naast contacten onderhouden met de minister van Financiën moeten wij die vergissing ophelderen en het Brussels Gewest vragen de belangen van de lokale besturen te behartigen in de overlegcomités federaal/gewesten.

4. Administratieve vereenvoudiging en kwaliteitsvolle wetgeving

In het regeerakkoord staat dat het belangrijk is "*het vertrouwen in de overheid te versterken. De vereenvoudiging biedt de overheid dan weer de kans op haar eigen werking te besparen.*" De regering zal een Federaal Actieplan voor Administratieve Vereenvoudiging 2015–2019 goedkeuren op basis van de aangekondigde vereenvoudigingsmaatregelen: twee belangrijke basisbeginselen voor vereenvoudiging door digitalisering zijn de strikte toepassing van het "Only Once"-beginsel, of het beginsel van de unieke gegevensverzameling, en het gebruik van authentieke bronnen zoals het Rijksregister en de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO).

We zijn ook verheugd over de voortzetting van "*een voorafgaande evaluatie van de potentiële gevolgen of mogelijke neveneffecten van ontwerpen van wetgeving op economisch, milieu- en sociaal vlak en voor de overheid.*" Dit instrument moet zo efficiënt mogelijk toegepast worden vanuit het standpunt van de lokale overheden.

Er moet nagegaan worden of de lokale overheden de nodige middelen hebben om administratieve procedures te kunnen doorvoeren.

Digitale overheidsopdrachten en e-procurement

Het regeerakkoord preciseert dat digitale overheidsopdrachten via e-procurement op het einde van de legislatuur de regel worden.

De nieuwe richtlijnen betreffende overheidsopdrachten en concessies bepalen de veralgemening van het gebruik van elektronische middelen.

De volledige elektronische omschakeling mag de concurrentie echter niet in de weg staan. Als gevolg van een beperkt budget en onvoldoende geschikt materiaal zullen kleine aanbestedende overheden en KMO's immers niet kunnen voldoen aan het verplichte gebruik van elektronische middelen. Daarom is het noodzakelijk dat de aanbestedende overheden een voldoende ruime deadline krijgen, minstens tot 2020, zodat zij zich kunnen uitrusten met geschikt materiaal en de nodige opleidingen kunnen volgen rond deze nieuwe manier van werken.

De dematerialisatie van de procedures dient gepaard te gaan met een betere toegang tot het federale platform Telemarc, waarvan de werking momenteel nog tekortkomingen vertoont die in het tijdperk van de absolute digitalisering zeker niet meer aanvaardbaar zijn.

Ten slotte rijst het probleem van de koppeling van deze dematerialisatie aan de elektronische handtekening. Europa vindt namelijk dat de elektronische handtekening enkel door de lidstaten opgelegd mag worden als uit een risicoanalyse blijkt dat het risiconiveau zo hoog is dat het gebruik van de elektronische handtekening een noodzaak is. Elke lidstaat moet een specifieke risicoanalyse uitvoeren. Voor zover wij weten, is men nog niet van start gegaan met deze analyse. Ze zou nochtans gelijktijdig uitgevoerd moeten worden met de werken die momenteel aan de gang zijn in het kader van de omzetting van de richtlijnen, aangezien de deadline voor e-facturatie en e-procurement aangekondigd werd voor het einde van de huidige legislatuur. Een termijn die ons, om de hoger vermelde redenen, te vroeg lijkt.

Aangezien het om de Europese wetgeving gaat, vraagt de Vereniging ook dat er zich geen "goldplating" of bijkomende procedure en administratieve overbelasting voordoet bij de omzetting van de Europese richtlijnen, vooral bij de omzetting van de richtlijnen inzake overheidsopdrachten.

Optimalisering van het Rijksregister

In het regeerakkoord staat: "*In overleg met de gemeenten wordt de werking van het Rijksregister en het kadaster geoptimaliseerd en leveren ze hun gegevens kosteloos aan alle entiteiten binnen overheden van dit land.*" De regering zal er ook op toezien dat het gebruik van de elektronische handtekening veralgemeend wordt in de administratie en dat vanaf 2016 elektronische facturatie ingevoerd wordt.

Niemand kan tegenspreken dat het noodzakelijk is om te moderniseren, schaalvoordelen te bereiken en de gegevensuitwisseling te stroomlijnen. We vestigen de aandacht van de overheden op het feit dat de uitvoering van deze "vereenvoudigingen" niet alleen gepaard dient te gaan met de voorziening van informaticamateriaal. De administraties van de overheden moeten ook hun interne werkgewoonten en procedures aanpassen.

De gemeenten moeten dus de nodige technische middelen en mankrachten krijgen om deze aanpassingen door te voeren zonder dat de gemeentelijke dienstverlening eronder lijdt.

Burgerlijke stand en bevolking

Bij de volledige automatisering van justitie en de realisatie van een efficiëntere databank "Just-X" zijn in eerste instantie de gemeenten betrokken, vooral de diensten burgerlijke stand en bevolking. Deze diensten schrijven diverse beslissingen in, zoals vonnissen en arresten in het kader van verwantschap, echtscheiding, door de rechter uitgesproken ontzettingen uit de uitoefening van bepaalde beroepen, rechten, enz.

De hervorming dient begrepen te worden in een nog algemener kader met:

- de implementatie van een centraal strafregister;
- de coherente en spoedige afronding van de hervorming inzake de modernisering en automatisering van de dienst burgerlijke stand door de oprichting van een centraal register met alle handelingen van deze dienst.

De versterking van de 'Open Data' om te investeren in het hergebruik van gegevens uit de openbare sector voor meer transparantie en de technische mogelijkheden voor de opname van de gegevens, impliceert dat er nagedacht dient te worden over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de burgers. We vragen dat de regering ermee instemt om de impact van de uitvoering van deze hervormingen te ramen in overleg met de gemeenten.

Ondernemers alle kansen geven

De regering benadrukt dat de bedrijfswereld zware liquiditeits- en financieringsproblemen kent. Om de inning van eventuele schuldvorderingen vlotter te laten verlopen of om de schuldeisers op zijn minst beter te informeren over de financiële situatie van de schuldenaar, worden onder meer twee maatregelen genomen:

- uitbreiding van de toegang tot het centraal bankregister in het kader van het beslag naar iedere schuldeiser;
- de integratie van de faillissementsberichten en de collectieve schuldenregelingen in het publiek toegankelijke deel van het centraal beslagregister.

De gemeente is bevoegd om belastingen en retributies te heffen en is dus een belangrijke schuldeiser. De opbrengsten van deze schuldvorderingen krijgen meteen een bestemming conform het algemeen belang. De inning van gemeentelijke belastingen en retributies wordt

echter vaak gehinderd. We dringen erop aan dat de gemeenten, net als andere schuldeisers, toegang kunnen krijgen tot het beslagregister en ook gebruik kunnen maken van de aangekondigde maatregelen in het regeerakkoord.

5. Fraudebestrijding

Sociale dumping

De strijd tegen sociale dumping is een prioriteit voor de regering. Als aanbestedende overheden dragen de gemeenten zware verantwoordelijkheden in dat kader, die zelfs kunnen gaan tot de **strafrechtelijke aansprakelijkheid van de gemeentemandatarissen**. De gemeenten hebben niet de financiële middelen en het personeel voor het uitvoeren van zo'n controle, die niet behoort tot hun vaste takenpakket maar wel tot dat van de Arbeidsinspectie. De omzendbrief van juli 2014 om de aanbestedende overheden – de gemeenten dus – te informeren over de omvang van hun aansprakelijkheid en van de maatregelen die genomen moeten worden om te vermijden dat ze aansprakelijk gesteld worden, is begin augustus 2014 verschenen.

Deze wetgeving is een bron van grote wanorde voor de gemeenten, die efficiënte systemen zullen moeten opzetten voor het toezicht op de naleving van de sociale en fiscale wetgeving in het kader van hun overheidsopdrachten. De regering dient de gemeenten absoluut een **aanpassingsperiode** te laten zodat zij zich kunnen organiseren om systemen voor controle en beperking van de aansprakelijkheid op te zetten, wat de omzendbrief noodzakelijk maakt.

In een recent arrest *Case Bundesdruckerei v Dortmund (C-549/13)* heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie trouwens besloten dat wanneer een inschrijver een overheidsopdracht wil uitvoeren door uitsluitend een beroep te doen op werknemers die tewerkgesteld worden door een toeleverancier die gevestigd is in een andere lidstaat dan de lidstaat waartoe de aanbestedende overheid behoort, het vrij verrichten van diensten zich ertegen verzet dat de lidstaat waartoe de aanbestedende overheid behoort, de toeleverancier verplicht om de werknemer een minimumloon uit te betalen.

Eenzijds legt de Commissie ons dus op om de strijd aan te gaan tegen sociale dumping en anderzijds lijkt het Europees Hof van Justitie te aanvaarden dat dergelijke dumping via een achterpoortje toch plaatsvindt. Gezien deze incoherente Europese beslissingen is onze Vereniging blij te vernemen dat de regering zich ertoe verbindt om op Europees niveau vurig te pleiten voor de invoering van een bedrijfstakoverkoepelend of sectoraal referentieminimumloon in elke lidstaat, dat het beste wapen zal zijn in de strijd tegen sociale dumping.

Fraudebestrijding

Er werd een plan aangekondigd in de strijd tegen domiciliefraude, wat zich vooral voordoet in grote steden zoals Brussel. Het plan vereist de medewerking van de lokale overheden, die zich afvragen welke extra bestrijdingsmiddelen zij ter beschikking gesteld krijgen.

We willen duidelijk stellen dat bij de strijd tegen uitkeringsfraude vaak in eerste instantie de diensten burgerlijke stand en bevolking van de gemeenten en de ambtenaar van de burgerlijke stand betrokken zijn. Daarbij krijgt men niet alleen te maken met domiciliefraude maar ook met identiteitsfraude en zelfs verwantschapsfraude.

In deze context van fraudebestrijding maken de gemeentelijke ambtenaren en de OCMW-medewerkers zich zorgen om de naleving van het beroepsgeheim. Er moet op toegezien worden dat de ambtenaren die persoonsgegevens bewaren, niet geconfronteerd worden met belangenconflicten tussen de federale Staat en de verzameling van deze gegevens, waardoor ze hun werk niet meer geheel onafhankelijk kunnen doen.

Het fenomeen moet bestudeerd worden in overleg met het ministerie van Justitie en het Parket, de wijkinspecteurs en het bevoegde gemeentepersoneel. Gezien de complexiteit van de materie (frequente toepassing van het vreemdelingenrecht, confrontatie met buitenlandse officiële documenten, ...) moeten de gemeenteambtenaren een gepaste opleiding krijgen.

6. Brussel, Grootstedenbeleid en Beliris-fonds

Het leek ons belangrijk om de twee aspecten "Grootstedenbeleid" en het "Beliris-fonds" tegenover elkaar en in eenzelfde hoofdstuk te analyseren.

Beide dossiers zijn belangrijk voor het Brussels beleid en de vrijwaring van de levenskwaliteit van de Brusselaars.

Grootstedenbeleid

Om een einde te stellen aan de discussies over de zogenaamde "usurperende" bevoegdheden, bepaalt het institutioneel akkoord van 11 oktober 2011 het volgende: "*De federale overheid houdt op middelen in te zetten voor projecten die tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen of de Gewesten behoren.*" Iedereen weet inmiddels dat het Grootstedenbeleid geregionaliseerd werd op 1 januari 2015, met de overheveling van de stadscontracten, in het kader van de zesde staatshervorming.

Aanzienlijke transfers van financiële middelen werden aan de Gewesten toegekend. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaat het om 27,15 %, zijnde 10,6 miljoen euro per jaar.

Toch besloot de federale overheid om een Grootstedenbeleid te behouden en de federale regering blijft verantwoordelijk voor de contracten "duurzame stad 2010-2014" (federale en gewestelijke projecten), zoals voorzien bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 (art. 30). Het deel van de verrekening van de uitstaande bedragen voor de gewestelijke projecten zal dus afgetrokken worden van het bedrag dat jaarlijks overgedragen wordt aan de gewesten.

Helaas werd het deel van de 14 miljoen euro dat voorzien zou worden in de federale begroting teruggebracht tot nul: momenteel werd er geen enkel vastleggingskrediet opgenomen in de begroting 2015 voor de stadscontracten. De Vereniging maakt zich dan ook vooral zorgen om het feit dat er in de beleidsverklaring van de minister belast met deze belangrijke materie geen enkel concreet plan staat om projecten uit te voeren die nochtans van fundamenteel belang zijn voor Brussel. Bovendien merkte het Rekenhof op dat de door de federale Staat voorziene budgetten om de betaling van de stadscontracten te dragen, ontoereikend waren.

Het lijkt erop dat de minister het Grootstedenbeleid zou willen integreren in de FOD Binnenlandse Zaken, binnen de dienst veiligheid en preventie. Het zou volgens hem een logische keuze zijn, rekening houdend met de overlappingen tussen de veiligheids- en preventiecontracten en het geplande Grootstedenbeleid.

De recente gebeurtenissen in Parijs hebben duidelijk gemaakt wat iedereen al aanvoelde: de grote steden ondervinden als eerste de gevolgen van de economische problemen, maar ook van de integratieproblemen. Radicalisering en terrorisme zouden bestreden kunnen worden met beleidsmaatregelen die gefinancierd worden in het kader van het GSB.

Hoe dan ook gaat het vandaag dus om een sterk versnipperde bevoegdheid die nochtans essentieel is voor de samenleving. Overleg tussen de vertegenwoordigers van de gewesten en gemeenschappen en de federale overheid is dan ook van cruciaal belang. In afwachting van de nieuwe beleidsnota terzake van de minister belast met Grote Steden dringt de Vereniging er dus bij de federale overheid op aan om in overleg samen te werken met de Brusselse gemeenten waar de programma's uitgevoerd worden, en zelfs om andere gemeenten de kans te geven om eraan mee te werken. Dit overleg dient te gebeuren met de verschillende gewesten en er moeten gezamenlijk prioriteiten vastgelegd worden.

Ten slotte pleiten we ervoor dat de federale Staat middelen zou uittrekken voor de Gewesten, zijnde de 14 miljoen euro die opgenomen had moeten zijn in de begroting 2015, in overeenstemming met wat overeengekomen is in het kader van de zesde staatshervorming.

Beliris

Dit fonds voor de financiering van de internationale rol en de functie van hoofdstad van Brussel bekleedt voor ons Gewest een essentiële functie en wij zijn verheugd dat het bedrag behouden bleef sinds 2013.

Deze envelop van 125 miljoen euro per jaar financiert zeer belangrijke projecten in diverse actiedomeinen, op het vlak van mobiliteit of de bouw van woningen.

De afsluiting van een nieuw bijvoegsel is voorzien voor 2015 binnen het samenwerkingscomité en zal de prioriteiten vastleggen voor de 186 projecten uit bijvoegsel nr 11. De samenstelling van het overlegcomité Beliris is aan de gang. Ter herinnering, dit comité bestaat uit zes vertegenwoordigers van de federale overheid en zes vertegenwoordigers van de regionale.

De Vereniging vraagt de federale overheid om belangrijke banden te behouden met haar hoofdstad en rekening te houden met de specifieke behoeften die voortvloeien uit de internationale rol van Brussel, haar functie als hoofdstad en eerste economische pool van het land, en dit in een geest van goed overleg.

Wij lezen dat in 2015 de projecten die aangevat zijn of zullen worden door Beliris in het kader van bijvoegsel 11 bij het samenwerkingsakkoord, geëvalueerd moeten worden door het samenwerkingscomité en een beslissing genomen zal moeten worden over de opportuniteit van de voortzetting ervan de komende jaren.

De federale regering verbindt zich ertoe in de onderhandeling van het bijvoegsel voor 2015 nog meer de nadruk te leggen op de **mobilitaatsinfrastructuur in Brussel**, onder meer wat betreft de ontwikkeling van de Noord-Zuid-metro, de inrichting van de kleine ring en de toegangen tot de nieuwe ontwikkelingspolen van de stad. We lezen ook dat Beliris in 2015 het richtplan van de metrolijn Noord tussen het Noordstation en het station Bordet in Evere zal afwerken en in geval van akkoord vanwege de Brusselse regering over dit richtplan, zal het de studies in verband met het voorontwerp bestellen. Naast de multimodale pool Schuman zal Beliris in overleg met het Gewest de werken bestuderen en uitvoeren voor de inrichting van de wegen langs de tunnel komende van het Jubelpark en de Karel De Grote straat.

Sinds enkele jaren kampen de Brusselse gemeenten met een aanzienlijke bevolkingsgroei, waardoor de kwaliteit van de woningen verbeterd zou moeten worden en de collectieve uitrustingen en openbare diensten snel aangepast moeten worden, zowel voor de inwoners van het Gewest als voor de vele pendelaars die er elke dag werken;

In die context gaat het er niet zozeer om het internationaal imago van Brussel op te poetsen, maar gewoonweg haar in staat te stellen haar rol als hoofdstad te kunnen spelen. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is immers ondergefinancierd en kampt met zware lasten zoals de financiering van de politiezones, maar met dit fonds beschikken we over een echte bron van herfinanciering, die behouden moet blijven in nauw overleg met de betrokken actoren. Het algemeen belang moet vooropgesteld worden, door de coördinatie en mutualisering van de investeringen van de verschillende overheidsniveaus in het Brussels Gewest (federale overheid, Brussels Gewest, Gemeenschappen en gemeenten).

De VSGB vraagt dus dat het Beliris-fonds niet uitsluitend gewijd zou worden aan grote infrastructuurwerken en dat het ook lokale initiatieven blijft steunen, zoals de uitvoering van operaties voor stadsrevitalisatie, zoals het gewestelijk programma voor duurzame wijkcontracten of de bouw en de renovatie van de sport- en cultuurinfrastructuren die beheerd worden door gemeenten.

Deze projecten dragen niet alleen bij tot de levenskwaliteit van de Brusselaars, maar ook tot het imago en de economische aantrekkelijkheid van Brussel in België en in het buitenland.

Tot slot dringt de Vereniging erop aan dat het Beliris-fonds niet gebruikt zou worden om de onderfinanciering van federale beleidsmaatregelen in Brussel te verhelpen. Beliris zal immers investeringen financieren in bepaalde culturele instellingen, zoals Flagey of het nationaal orkest van België, door renovatiewerken aan te vatten zoals de inrichting van Wiels, de ateliers van het koninklijk theater van de Munt of de uitbreiding van het Horta-museum in Sint-Gillis. Wij pleiten er echter voor dat de federale instellingen (met name de NMBS, de Regie der Gebouwen en federale culturele en wetenschappelijke instellingen) een gepaste financiering zouden krijgen zodat de uitdagingen van de hoofdstad van ons land aangepakt kunnen worden.

Inhoud

1. Pensioenen van het personeel van de lokale besturen	1
Het federaal niveau weigert deel te nemen aan de financiering.....	1
Nieuwe berekeningswijze van het pensioen met positieve impact op lange termijn	2
2. Politie en veiligheid.....	2
Aangekondigde besparingen	2
De erkenning van de rol van Brussel als hoofdstad	3
Algemene reserve: verduidelijking en aanpassing van de principes MFO (Missions Fédérales / Federale Opdrachten).....	4
Meer blauw in de straat	4
Inventaris van de taken en debat over de kerntaken	4
Vereenvoudiging van het statuut, aanwervingen en hervorming van het statuut in de richting van een beperking van de rol van de burgemeester	5
Gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 10 juli 2014	6
Het nabijheidswerk aantrekkelijker maken.....	6
Regelgeving ivm veiligheidscamera's: standpunt van de VSGB.....	6
Strijd tegen radicalisering	6
Administratieve sancties	7
3. Financiën – Impact op de gemeentelijke investeringen en diensten van algemeen belang	7
Belasting van intercommunales en autonome gemeentebedrijven	7
Aanvullende belastingen op personenbelastingen en op onroerende voorheffing.....	10
4. Administratieve vereenvoudiging en kwaliteitsvolle wetgeving	11
Digitale overheidsopdrachten en e-procurement.....	11
Optimalisering van het Rijksregister	12
Burgerlijke stand en bevolking.....	12
Ondernemers alle kansen geven	12
5. Fraudebestrijding	13
Sociale dumping	13
Fraudebestrijding.....	13
6. Brussel, Grootstedenbeleid en Beliris-fonds.....	14
Grootstedenbeleid	14
Beliris.....	15